



ရှိုင်းဝေလင်း(ပုဝီးကုန်း)

အင်းတော်ရှင်ရဲခေါင်နှင့်

ကျောက်လက်ဝါးဘီလူး

ရွှေကျောင်းဆောင် ကန်တော်ရဲ့ ၊ အကျော်ရေတွင်း အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ သိုက်နန်းရှင် အမျိုးသမီးသည် ၊ လက်ကိုအောက်မှ အပေါ်သို့ပင့်လိုက်သော် "ဝုန်း" ဟူသော အသံကြီးထွက် လာပြီး မီးခိုးလုံးကြီးများ ဖုံးလွှမ်းသွားပြီးနောက် ထိုမီးခိုးလုံးကြီးများ ပျောက်ကွယ်သွားချိန်တွင် ကနုတ်ပန်းတို့ ဖြင့် အလှဆင်ထားသော ရွှေရောင်တံခါးကြီး နှစ်ချပ် ပိတ်လျက် ရှိသည့် ရွှေကျောင်းကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည် ။

ထိုတံခါးကြီး၏ ရှေ့တွင် အစွယ်ဖွေးဖွေးဖြင့် ဘီလူးနှစ်ကောင်သည် တင်းပုတ်ကိုယ်စီ ထမ်းလျက် စောင့်နေပြီး ထိုဘီလူးနှစ်ကောင်၏ နောက်တွင် ဆင်ကြီးတစ်ကောင် သည် လည်း တံခါးကို ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် ကန့်လန့်ဖြတ် အနေအထား လှဲနေသည် ။(ထိုဆင်ကြီးသည် ကိုးဝန္တိန် စေတီရှိ ဆင်ကိုးကောင်မှ အသက်ဝင်ပြီး ပျောက်ဆုံးသွားသော ဆင်ကြီးဖြစ်သည် ။) ထို့နောက် ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်သည် လူရွယ်နှစ်ယောက် ပုံစံပြောင်းသွားပြီး သိုက်နန်းရှင် အမျိုးသမီးရှေ့သို့ လာ၍ ခေါင်းညွှတ် အရိုသေပေးကြသည် ။

"ကဲ ကျောင်းစောင့်ယက္ခဉ္စီနောင်

ဟောဒါက အင်းတော်ရှင်ပဲ အရိုသေပေးကြ"

ဟု ဆိုသော် ဘီလူးနှစ်ကောင် တစ်ဖြစ်လဲ လူရွယ်နှစ်ယောက်သည် ခေါင်းညွှတ်ကာ အရိုသေ ပေးကြလေသည် ။ ရဲခေါင် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိထားမိသွားသည် ။ တံခါးကြီး၏ ညာဘက်ဘေးပေါင်တွင် လက်ဝါး

ပုံစံ နေရာလွတ်တစ်ခု ရှိနေပြီး တံတောင်ဆစ်မှ ဖြတ်ထားသော လက်တစ်ခု၏ နေရာ ဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းမိသွားသည်။ သိုက်နန်းထဲရောက်မှ မေးမည်ဟု စဉ်းစားလျက် သိုက်နန်းရှင် အမျိုးသမီး နောက်မှ လိုက်သွားခဲ့သည်။

ထို့နောက် သိုက်နန်းရှင် အမျိုးသမီးသည် တံခါးကြီးဆီသို့ လမ်းလျှောက်သွားပြီး လက်ကိုယမ်းလိုက်ရာ တံခါးကြီးနှစ်ချပ်မှာ ဖြည်းဖြည်းစွာ ပွင့်သွားသည်။

"အင်းတော်ရှင် အထဲကိုကြွပါ။"

"ကောင်းပါပြီ။"

ရဲခေါင်နှင့် အဘိုးအိုလည်း သိုက်နန်းရှင် အမျိုးသမီးနောက်ကို လိုက်သွားသောအခါ အလွန် ကျယ်ဝန်းသော အခန်းကြီးထဲသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ အခန်းကြီး၏ အတွင်းနံရံတို့ မှာ ရွှေရောင် တလက်လက် တောက်ပနေပြီး မီးထွန်းစရာ မလိုလောက်အောင် လင်းထိန်နေသည်။

ထိုအချိန်တွင်

"ရန်သူဟေ့ ရန်သူ၊ တို့ သခင်မကို ဖမ်းလာတယ် ဝိုင်းကြဟေ့။"

ရဲခေါင် သေချာကြည့်လိုက်တော့ ဘေးတင်းတိမ် အဝတ်အကာများကြားမှ ထွက်လာသော သျှောင်ထုံးများ ထုံးထားပြီး ပေါင်တွင် ထိုးကွင်းများ ဖြင့် ခါးတောင်း ကျိုက်ထားသော လူတစ်စုသည် ဓားရှည်များကိုဝင့်ကာ ရဲခေါင်တို့ ဆီသို့ ပြေးဝင်လာကြသည်။

"ရပ်လိုက်စမ်း။"

သိုက်နန်းရှင် အမျိုးသမီး အမိန့်သံဆုံးသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဓားကိုင်လာသော လူတို့ မှာ ချက်ချင်း ရပ်သွားကြသည်။

"တယ် ဒီကောင်တွေတော့ ငါလုပ်ရင် သေတော့မှာပဲ၊ ရန်သူမှန်း မိတ်ဆွေမှန်းတောင် မခွဲခြား တတ်ဘူးလားဟေ့"

ထိုအချိန်တွင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပုံရသော၊ လူတစ်ယောက်မှ ခူးထောက်သော် ကျန်လူများ လည်း ခူးထောက်ပြီး

"ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ သခင်မ၊ ကျောက်လက်ဝါး မရှိကတည်းက ကျွန်တော်မျိုးတို့ လည်း ရန်သူမိတ်ဆွေ မခွဲခြား တတ်တော့ပါဘူး"

"ဒါဘယ်သူလဲ သိရဲ့ လား"

"ဟုတ်ကဲ့ အမိန့်ရှိပါသခင်မ"

"အေး ဟောဒါ အင်းတော်ရှင်ပဲ။ နင်တို့ မပြောနဲ့ ငါ့အဆင့်တောင်မှ ၊ လက်ဖျောက်တစ်ချက် တီးရုံနဲ့ ၊ ဘဝပြောင်းသွားအောင်၊ လုပ်လို့ ရတယ် အခုတောင်းပန်လိုက်စမ်း"

"ဟုတ်ကဲ့ တောင်းပန်ပါတယ် အင်းတော်ရှင်"

"ရပါတယ်၊ မသိလို့ ဖြစ်သွားတာပဲ ကိစ္စမရှိပါဘူး"

"ကဲကဲ အင်းတော်ရှင်ကို ဧည့်ခံဖို့ သွားပြင်ကြ"

"အမိန့် အတိုင်းပါသခင်မ"

"ကြွပါ အင်းတော်ရှင်"

ရဲခေါင်သည် ဘေးဘီဝဲယာကို ကြည့်လိုက်သောအခါ အခန်းအဆုံးတွင် လူနှစ်ရပ်စာခန့် မြင့်သော ပလ္လင်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရပြီး ခြေရင်းတွင် ရွှေပုံကြီးရှစ်ပုံ အစီအရီ ပုံထားသော ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် အင်းကွက်သဏ္ဌာန် စည်းဝိုင်းများ ပတ်ပတ်လည် ဝိုင်းထားသည် ကို တွေ့လိုက်ရသည် ။

"ဒီပလ္လင်က ဘာအတွက်လဲ သိုက်နန်းရှင်"

"ဒီပလ္လင်ဟာဆိုရင် နောင်ပွင့်မယ့် အရိမေတ္တယျ မြတ်စွာဘုရား ဒေသစာရီ ကြွချီလာရင် ယာယီစံမြန်းမယ့်ပလ္လင်ပါ"

"ဪ ဒါဆိုရင် ဒီရွှေကျောင်းကြီးဟာ နောင်ပွင့်မယ့် ဘုရားအတွက် ရည်စူးထားတာပေါ့"

"မှန်ပါတယ် အင်းတော်ရှင်"

"ရွှေပုံကြီးရှစ်ပုံကိုလည်း ရှင်းပြပါဦး"

"ဒွိတ္တဘောင်မင်းကြီး ယူလာတဲ့ ရွှေတွေဟာ လှည်းကိုးစီးတိုက် ပမာဏ (ယခုအပုံကိုးပုံ)ရှိပါတယ် တစ်ပုံကိုတော့ ဟောဒီကျောင်းဆောင်ကြီး ဆောက်လုပ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ် အင်းတော်ရှင်"

"ရွှေလှည်းတစ်စီး တိုက်စာလောက်နဲ့ အခုလောက်ကြီးတဲ့ ကျောင်းဆောင်ကြီး ရနိုင်ပါ့မလား"

"မှန်ပါတယ် အဲဒီလောက်နဲ့ တော့ ယခုကျောင်းဆောင်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဒါပေမဲ့ ဒွိတ္တဘောင်မင်းကြီးရဲ့ ဘုန်းတန်ခိုးတော်ကြောင့် အခုလို ရွှေတစ်ပုံတည်းနဲ့ ကျောင်းဆောင်ကြီး ဆောက်လို့ ရခဲ့တာပါ"

ထို့နောက် ရဲခေါင်လည်း သိုက်နန်းရှင်အမျိုးသမီး ခေါ်သည့်နောက်ကို လိုက်သွားသောအခါ ရွှေရောင်စားပွဲ၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ရွှေရောင်ထိုင်ခုံများ ရှိသည့် အခန်းအတွင်းသို့ ရောက်သွားလေသည် ။ ရဲခေါင်နှင့် အဘိုးအိုလည်း ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ခဏကြာသောအခါ တင်းတိမ်အကာတို့ အတွင်းမှ ရုပ်ရည်အင်မတန် လှပချောမောလှသော အမျိုးသမီးငယ် လေးယောက် ထွက်လာပြီး နှစ်ယောက်မှာ သစ်သီးအစုံ

ထည့်ထားသော လင်ပန်းအရွယ်ရှိသည့် ပန်းကန်များကို ကိုင် လာပြီး ကျန်နှစ်ယောက်မှာ ယပ်တောင်ကြီးများ ကိုင် လာလေသည်။ ။

ထို့နောက် သစ်သီးပန်းကန်များကို စားပွဲပေါ်တွင် လာချပြီး ယပ်တောင် ကိုင်ထားသော အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်သည် ဘေးတွင် ယပ်ခတ်ပေးနေလေသည်။ ။

"အင်းတော်ရှင် သုံးဆောင်ပါ"

ရဲခေါင်လည်း ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ပဲ ငှက်ပျောသီးတစ်လုံး ယူစားလိုက်သည်။ ။ ကောင်းလိုက်သည့် ငှက်ပျောသီး၊ ဒီလိုငှက်ပျောသီးမျိုး ရဲခေါင်ဘဝတွင် ၊ တစ်ခါမှ မစားဖူးပေ။ တစ်ကိုယ်လုံး အားအင်များ ပြည့်သွားသည် ဟု ခံစားလိုက်ရပြီး၊ လန်းဆန်း တက်ကြွသွားသည်။ ။ အဘိုးအိုလည်း တစ်လုံး ယူစားလိုက်ပြီး နောက်ထပ်၍ မစားတော့ပေ။

"အဘထပ်ပြီး သုံးဆောင်ပါဦး"

"အင်းတော်ရှင်လည်း သုံးဆောင်ပါ"

ထိုအခါအဘိုးအိုက

"တော်ပါပြီသမီး၊ မောင်ရဲခေါင်နဲ့ အဘဟာ အဓိဋ္ဌာန်မဝင်ခင် ပထမဆေးလုံးစားထားလို့ ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ အခုလို ကျွန်မတို့ သိုက်နန်းကို ကြွလာတာပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီ"

" သိုက်နန်းရှင်ကို ကျွန်တော် မေးစရာတစ်ခုရှိလို့ ပါ"

" ဟုတ်ကဲ့ မေးပါ အင်းတော်ရှင် "

"ခုနက လူတွေပြောတာ ကျွန်တော်ကြားလိုက်တယ်။ ကျောက်လက်

ဝါးက ဒီသိုက်နန်းအတွက် အလွန်အရေးပါပုံပဲ၊ နောက်ပြီးတော့ အဝင်
တံခါးမှာ ၊ လက်ဝါးပုံစံ ချိုင့်ခွက် တစ်နေရာ လွတ်နေတာကို ကျွန်တော်
မြင်ခဲ့တယ်"

" ဟုတ်ပါတယ် ကျောက်လက်ဝါးဟာ ဆိုရင် အရင်က ဒီသိုက်နန်းရဲ့
တံခါးစောင့်ပါ"

" ဘယ်လို တံခါးစောင့် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်။ ယက္ခဉာဏ်နောင်ရဲ့ နောက်မှာ သူတို့ ရဲ့ ဆရာဖြစ်တဲ့
ကျောက်လက်ဝါးဘီလူးဟာ ကျောက်လက်ဝါးပုံစံနဲ့ ဒီသိုက်နန်းရဲ့ တံခါး
ကို စောင့်ရှောက်ရသူပါ"

" တံခါးစောင့်ဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အောက်လမ်းလက်ထဲ ရောက်
သွားတာလဲ"

"လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်က ကျွန်မတို့ သိုက်တံခါး ယာယီဖွင့်ခဲ့ပါတယ်"

"ဘာအတွက်ဖွင့်ခဲ့တာလဲ"

အဘိုးအိုမှ ဝင်ထောက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။

"တောင်ကုန်းပေါ်က စေတီတော် ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးချိန် ဖြစ်
တဲ့ အတွက် သိုက်နန်းထဲက လူအားလုံး ဖူးတွေ့ဖို့ အတွက် ယာယီဖွင့်
ပေးခဲ့တာပါ"

"တယ် ခက်တာပဲကွဲ့ သိုက်တံခါးဆိုတာ အထက်အမိန့် မရရင် မဖွင့်
ရဘူးဆိုတာ သမီး နားမလည်ဘူးလား"

ကရုဏာဒေါသ ဖြင့် အဘိုးအိုမှ ပြောလိုက်သည် ။

"အဘရယ် အခုလိုစေတီတော် ရောင်ခြည်တော်ကွန့်မြူးတဲ့

အချိန်မှာ အားလုံးကို ဖူးမြော် စေချင်လို့ ပါ။"

"ကဲပါလေ ဒါတွေထားလိုက်ပါ။ အဲဒီအကြောင်း ဆက်ပါဦး။"

"သိုက်နန်းထဲက လူအားလုံး စေတီတော်ကို ဖူးမြော်နေတဲ့ အချိန်မှာ အောက်လမ်းဆရာ သာဝဆိုတဲ့ လူဟာ ကျွန်မတို့ သိုက်ကို တူးခဲ့ပါတယ် ရတနာတွေဟာ နောင် ယခု ဘုရား လက်ထက်တော်မှာ သုံးဖို့ နဲ့ အကယ်၍ မကုန်ခဲ့သည် ရှိသော် နောင်ဘုရားအတွက် ရည်စူးထားတာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် အဘဘိုးဘိုးအောင် ကိုယ်တိုင် အကာကွယ် အင်းချပြီး စီမံပေးခဲ့တာပါ ဒါကြောင့် အောက်လမ်းသာဝဟာ ယူမရတဲ့ အဆုံးရွှေကျောင်းကြီးရဲ့ မုခ်ပေါက်မှာ ရှိတဲ့ တံခါးစောင့် ကျောက်လက်ဝါး ကို ယူဆောင်သွားခဲ့ပါတယ်။"

"ဘာအတွက် ယူသွားခဲ့တာလဲဗျ"

"ကျောက်လက်ဝါးဟာ သူတပည့်ဖြစ်သွားရင် လိုသလို ခိုင်းစေလို့ ရပြီး တော်ရုံလူ မယှဉ်နိုင်တော့ ပါဘူး။"

"ဘာလို့ လဲဗျ တံခါးစောင့်က အဲဒီလောက် စွမ်းလို့ လား။"

"တံခါးစောင့်ဆိုပေမဲ့ ဒီဘီလူးဟာသာ မာန်ဘီလူး မဟုတ်ဘူး စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်ကနေပြီး ကုဝေရနတ်မင်းကြီး ကိုယ်တိုင် နယ်နှင်ဒဏ် ပေးထားတဲ့ ဘီလူးတစ်ကောင်ပဲ။"

"ကျောက်လက်ဝါးကဒီလောက်တောင် အစွမ်းထက်ရင် အောက်လမ်းနဲ့ တွေ့တော့ ဘာကြောင့် ပြန်မတိုက်တာလဲ"

ရဲခေါင်လည်း စောဒကတက်၍ မေးလိုက်သည် ။

"မေးသင့်ပါတယ် အင်းတော်ရှင်။ ကျွန်မပြောခဲ့သလိုပါပဲ ကျောက်လက်ဝါးဘီလူးက အမိန့်နာခံတတ်တယ် ၊ ကျောက်လက်ဝါးကို ကိုင်ပြီး

အမိန့်ပေးမှ သူဟာတိုက်ခိုက်ခွင့်ရှိတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဖြစ်နေရတာလဲ"

"ဒါကတော့ ကုဝေရနတ်မင်းကြီးရဲ့ အာဏာစက်ကြောင့်ပဲ၊ ဒီဘီလူးဟာ အင်မတန် ဆိုးတဲ့ အတွက် သူ့ရဲ့ တန်ခိုးတွေအားလုံးကို ပညာဗူးအဖြစ် ပြောင်းလဲပြီးတော့ အဲဒီကျောက်လက်ဝါးကို ဖန်တီးခဲ့တာပဲ"

"ဪ ဒါကြောင့် ကျောက်လက်ဝါးကို ကိုင်ပြီးမှ အမိန့်ပေးလို့ ရတာကိုး"

"အမိန့်ပေးမယ့်သူ မရှိရင် ၊ သူဟာ သာမန်လက်ဝါးသဏ္ဌာန် ကျောက်ရုပ်ကြွင်း တစ်ခုပါပဲ။ အခုဆိုရင် ကျောက်လက်ဝါးဟာ၊ မကောင်းတဲ့ အောက်လမ်းဆရာ တစ်ယောက်ရဲ့ ၊ လက်ထဲမှာ ဖြစ်ပြီး အောက်လမ်းဆရာရဲ့ ၊ အမိန့်အတိုင်း လုပ်နေရပါတယ်"

"ဘယ်လိုအမိန့်တွေလဲ"

"ကျောက်လက်ဝါးကြောင့် ဒုက္ခရောက်ပြီး သေကြေပျက်စီးခဲ့တဲ့ အထက်လမ်းပညာရှင်တွေ၊ လူကောင်းသူကောင်းတွေလည်း မနည်းတော့ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်အင်းတော်ရှင်ကူညီပေးပါ"

"ဪ ... ဒီလိုလား ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ကူညီပါ့မယ်။ ဘယ်အရပ်ဒေသလဲ ဆိုတာ လမ်းညွှန်ပါ"

"ဟောဒီတောင်ကုန်းပေါ်ကနေ မြောက်ဘက်ကို ဆင်းမယ်ဆိုရင် နွားခြံကုန်းရွာ ဆိုတာရှိပါတယ်၊ အဲဒီရွာစွန်မှာ ရှိတဲ့ သင်္ချိုင်းထဲမှာ အောက်လမ်းဆရာ သာဝဆိုတဲ့ လူနေပါတယ်"

" ကောင်းပြီလေ ကျွန်တော် ကျောက်လက်ဝါးကို

ရအောင်ပြန်ယူခဲ့ပါ့မယ်"

"ကျွန်တော်တို့ ကို ခွင့်ပြုပါဦး"

"ကောင်းပါပြီ အင်းတော်ရှင်"

ရဲခေါင်နှင့် အဘိုးအိုသည် ရွှေကျောင်းဆောင် သိုက်နန်းအတွင်းမှ ပြန်ထွက် လာပြီး ကိုးဝန္တန်စေတီတော် မြတ်ကို ရှိခိုး၍ တောင်ကုန်းပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့လေသည် ။